

sa est frigiditas ipsius. Et non negauerim de mala ratione victus, & de mala vetriculi temperatura. Ista breuissimè dicta sint. Credo quòd mulier in causa sit: & siquidem verù est, quòd sit causa frigiditas, oportet vt calefiat & siccet & corroboretur. Et si caput destillat, occurratur capiti & vetriculo. Ideo arbitror optimum esse, vt còcoquatur materia pituitosa cù incidentibus, attenuantibus, abstergentibus, vt syrupo de betonica & oxymelle. Factis verò concoctionibus, euacuetur pituita cum pillulis, quæ habent colocynthidem & agaricum, quia verè ista euacuant pituitam. Et post purgationem deueniamus ad balnea: quæ maximè conueniunt: bibèda prius, postmodum maneat in illis: ex quo fouebitur locus proprius, & facilè inde concipiet, auxilio Dei, cum partes illæ fuerint roborate ex tali balneo, & ex medicamentis iam enarratis.

CONSILIVM CCCXVI

Ad sustentationem partus.

LECTVARIVM hoc ter in die famendum, duo cochlearia, tribus horis ante cibum, & in introitu lecti.

R. Succu pentaphylli,
Betonicæ,
Rad. consolidæ ana. ʒ iij.

Purificentur succi, & cum zuccharo candido fiat electuarium.

Mortuo embryone.

R. Aristolochiæ rotundæ,
Panis porcini ana ʒ j.
Saiuinae,
Florum tamarisci ana m. j.

Bulliant in aqua cõmuni, huius decocti ʒ iij. Dentur cum iuleb viol. ʒ ij. Primò sumat vnam pillu. trochisc. de myrrha, & superbibat hunc syrupum calidum.

Viuentem partu.

R. Calsiæ lignæ ʒ j.
Cinnamomi electi,
Calsiæ fistulæ ana ʒ ij.
Aquæ sauinæ vel iuniperi q. l.

Fiat potus.

Ad retentionem fetus pro abortientibus.

R. Olei myrtini rosati omphacini ʒ iij.
Coaguli hædi,
Boli armeni orientalis,
Balaustiorum,
Mastichis,
Sangu. draconis,
Hypocistidos,
Sem. ros. rub. acatiæ,
Rasuræ eboris,
Cornu capri vsti ana ʒ ʒ.
Cæræ q. s. fiat vnguentum.

CONSILIVM CCCXVII

Pro ischiadico.

VM accedetis ad ægrotum, quod primum debetis agere, est istud. Primum cõtemplemini vultum, deinde colloquamini cum ipso, postea tangatis pul-

sum, & obseruabitis omnia quæ vobis ad morbi cognitionem erunt necessaria. Decumbit hic ischiadicus, qui ad tabem ferè peruenit. Adsunt febris continua, tabes totius corporis, dolor in sinistra parte circa glandulas, inguinis dolor, non erigit crus, sed flectit. Ista omnia cõsideranda in hoc veniunt. Quomodo curandus hic erit & liberandus ab his affectibus? Indicationes erunt necessariae. Vnde: à natura morbi & symptomatibus. Sed præsupponemus primò eius temperaturam, quæ est calida, sicca, cholericæ: est enim gracilis, & talis fuit sanus: pili plurimi in corpore, & nigri, crassi, venæ amplæ. Laborauit antea ex hepate: & vt dixit, habuit morbum Gallicum. Est Ceretanus, vagabundus, vixit inordinatè, vt solènt isti. Incipiamus à primò symptomate. Primò sensit dolorem cum tumore in partibus glandulosis circa pubem, qui causatus est à materia pituitosa, vel etiam ex hæcæ sanguinis, in eam partem natura debilem delata, propter ambulationem, & victum inordinatum: communicata deinde est propter loci vicinitatem, nervis & musculis mouentibus crus, qui aut resoluti sunt, aut debiliores facti: fortè etià per vertebrae dorsum delata aliqua materia eò decubuit. Morbus ergo est mala intèperies, vel obstructio in istis partibus. Febris est symptoma: quia materia multa in locum aliquem depulsa, non bene euentata, necessario putrescit: & puto febrè esse hecticam, quæ vt plurimum iungitur putride, etsi ex ephemera potest fieri transitus in hecticam, sicut dicit Gal. multo magis ex putrida, præcipuè in cholericò corpore diu laborante. Si velis febrè morbum appellare, nihil refert. Febris putrida ferè semper iungitur hecticæ. Et hoc est quod Auic. inquit, primam & secundam speciem hecticæ cognosci difficillimè. Cõtrariū dicerè videtur Gal. sed Auic. intellexit de hectica cõiuncta putride: & sic doctissimi isti viri non sunt pugnantes. Atrophia seu tabes, fit propter dolorem febrè: sed primum vitium est in nervis & musculis pedum. In cura respiciendū est ad id, quod est principale, quo ablato auferuntur & cætera. Metho. quod habet rationem causæ sine qua non cætera curari possunt: quod perpetuò in complicatis vitijs est obseruandum. In hoc casu dum dolor adest, tolli nequaquam cætera poterunt. Dolor ergo primò sedetur. Solet autè sedari aut per mitigatorium, aut per stupefactiuum, aut per euacuatiuum. Non per duo priora, ergo per euacuationem. Sed iste humor faciens dolorem, vel totus decubuit in partem, vel habet adhuc causam fouentem. Euacuare ipsum non ausim, quia fuit satis purgatus, & heri sumpsit pillulas satis fortes: præterea est arefactus omnino. Sed ex loco oportet tollere materiam. Instituatur regimen primò, deinde à loco materia euacuetur. Sed quibus modis? Aut fomentis, aut emplastris, aut vtrisque. Et nota, si per emplastra applicata rubescit locus, erit iter curæ cognitum, quia materia dissipabitur & resoluatur: sin minus, cura erit difficilis & impossibilis. Postquàm igitur facta est generalis euacuatio, fomenta applicabimus, & emplastra quater aut quinque: si tumor non obedit, ad fortiora ibimus: si neque tum, ad chirurgiam ægrum mittemus. Inter reliqua semper habeat patiens ventris beneficium.